

שפע - חלק א'

עולם הנסתר ריתק אותי מאז ומתמיד.

לפני שנים רבות השתתפה באחת מסדנאות הצילום שהעברתי ליז אלימלך ז"ל. במפגש הראשון כשכל אחד ממשתתפי הסדנא הציג את עצמו היא סיפרה שהיא מתקשרת ליז חדת העין, הבחינה בעניין שלי בנושא ולימים הזמינה אותי לתקשור אצלה בבית. לאחר דחיות רבות מצאתי בוקר אחד זמן פנוי והגעתי אליה נטול צפיות. כשטיפסתי במדרגות ניסיתי להבין מה אני עושה כאן, לא ממש הכרתי אותה ולא הייתי מודע לכישורים שלה.

לאחר קפה של בוקר ושיחת חולין, נכנסנו לחדר העבודה שלה, היא הדליקה נר והסבירה שהיא נכנסת לסוג של מדיטציה, "אני ממליצה לך לרשום את מה שאני אומרת כי אין סיכוי שאזכור מה אמרתי לך בסוף המפגש שלנו" קבלתי ממנה מחברת עבה ועט.

ליז לא הכירה אותי מעבר למנחה הסדנא בה היא השתתפה, ולאט לאט בקול שקט ורגוע "נכנסה לנשמה שלי" התחילה לספר לי עובדות עלי שלא הייתה שום אפשרות שהיא תכיר אותן.

ואז, כנראה לאחר שהיא הרגישה שרכשה את אמוני החלה לדבר איתי על מושג השפע "הפרשנות שלך לשפע שגויה, נסה להבין באמת מה זה שפע".

ניסיתי להבין למה היא מתכוונת. לפי התפישה שלי שפע זה: הרבה, עושר, רווחה, "חיי שפע". היה שקט לכמה שניות, כאילו היא קראה את הפרשנות שלי ממימד אחר ואז שלפה את משפט המחץ: "הספרים של סבא שלך בבית" עצרתי אותה, לא הבנתי את הקשר ובקשתי שתחזור על המשפט האחרון "הספרים של סבא שלך בבית"

צמרמורת חלפה בי אכן שישה ספרים של סבי הרב ישועה שתרוג ז"ל אצלי בחדר העבודה. אגב אני קרוי על שמו: יואל ישועה שתרוג.

אף אחד לא יודע על הספרים, לא הייתה כל אפשרות שהיא תדע על קיומם, ניסיתי להבין מה קורה פה הפסקתי לכתוב את מה שהיא אמרה, התבוננתי בה כמהופנט, היא המשיכה דיברה על הקשר של סבי אלי כמה שהוא אהב, דאג, דואג ושומר עליך...

היא פתחה את העיניים עם חיוך קטן, "התקשור הסתיים" היא הכריזה, וכשראתה עד כמה אני נסער המליצה לי על תרגיל נחמד לשחרור, לימים הבנתי שזה סוג של מדיטציה.

ששת הספרים של סבי

ישועה שתרוג ז"ל ואני

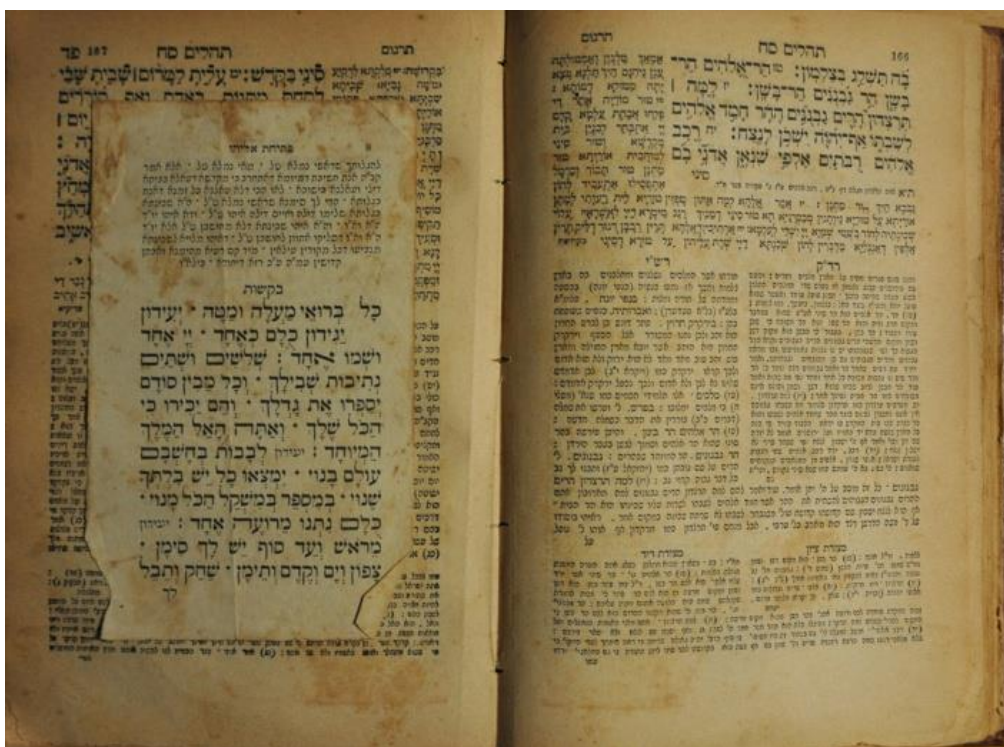
שפע - חלק ב'

לימים עשיתי תחקיר על ספרים, סופרים וספריות, לצורך הרצאה חדשה. החלטתי לסיים את ההרצאה עם הספרים של סבא שלי שאצלי על המדף כבר למעלה מ 25 שנים. אבא שלי קיבל את הספרים כשסבי ניפטר בשנת 1964 ובשלב מסוים הם עברו אלי.

שלפתי את אחד הספרים לגמרי במקרה (או שלא במקרה) ספר תהילים, יצאתי איתו לגינה, צילמתי את הכריכה עליה מוטבע באותיות זהב **ע"ה ישועה שתרוג ס"ט**, ואת העמודים הראשונים, ניכתב בשנת 1892 הודפס בוויילנה, המהדורה של סבי משנת 1901.

חזרתי לחדר העבודה ופתחתי שוב את הספר לגמרי במקרה בעמוד 166 ופתאום הציץ מצד שמאל דף קטן שלא שייך לספר ובו קטע מ **"פתיחת אליהו"...** התרגשות גדולה אחזה בי, הדף הזה מוצפן כאן שנים רבות. הדף מונח בספר תהילים ולמעלה מ 50 שנים בהן אף אחד לא פתח את הספר...

האם זה מקרי?, אולי מסר מסבא?, מייד נזכרתי בליז שרמזה לי על הספרים של סבא שלי.

באותם ימים (לאחר התקשור של ליז) לא עלה בדעתי לפתוח את הספרים.

ניסיתי להבין האם המסר הוא הדף הקטן או אולי הפרק מתהילים, לא מצאתי תשובה והסקרנות לא נתנה לי מנוח, התקשרתי לרב הישוב שלנו בקשתי לפגוש אותו בניסיון להבין מה הפירוש והמסר שמסתתר בכתובים, הגעתי אליו בשעות הערב המאוחרות ויצאתי ממנו לפנות בוקר, המפגש היה מרתק.

המסר הראשי מהדף הקטן הוא שבכל דבר יש סימן.....

"מראש ועד סוף יש לך סמן , צפון וים וקדם ותימן שחק ותבל"

הרב החליט שאנחנו צריכים לקרא את הפרק מתהילים בו נמצא הדף מההתחלה ועד לסופו על מנת ושנבין אותו.

נשאבתי אל הכתוב ואל החללים שבין השורות, שם מצאתי את עצמי, בכל הפרק היו מסרים מרתקים עבורי, חלק גלויים וחלק דרשו את הפרשנות של הרב. משפט אחד בודד משך את תשומת ליבי והחזיר אותי שנים רבות אחורה :

הפרשנות למושג שפע: **"שפע זה רצון לנתינה...."**
שפע זה לא מה שיש לך, זה מה שאתה נותן מעצמך.

בזכות ליז שנפטרה כשנה לאחר התקשור שהיא עשתה לי הבנתי את המשמעות של המושג **שפע ונתינה.**

הנתינה היא לא רק חומרית, נתינה יכולה להיות גם חיוך, חיבוק, הקשבה, אמפטיה, תשומת לב, וגם... שיתוף של ידע הוא סוג של נתינה. כיום הגעתי לתובנה שהנתינה באה בעקבות האהבה, והאהבה באה בעקבות הנתינה.

הי ליז, באיחור של שנים אני חושב שסוף סוף הבנתי את התקשור שלך ואת המסר.

יואל ישועה שתרוג